



Η «συνέλευση συντονισμού εργαζομένων και ανέργων Πρέβεζας» εξέδωσε ανακοίνωση και δώσανε τη μάχη στα συνδικάτα της πόλης να πάρουν απόφαση για απεργία στις 6 Μάη. Στο νομαρχιακό παράρτημα της ΑΔΕΔΥ πάρθηκε απόφαση για απεργία στις 6 Μάη , επίσης τα σωματεία ΚΤΕΛ-οδηγών φορτηγών και Γεωπόνων Ιδιωτικών Υπαλλήλων πήραν αντίστοιχες αποφάσεις.

Η «Συνέλευση Συντονισμού εργαζομένων και ανέργων Πρέβεζας» σε ανακοίνωση της αναφέρει:

Σε στιγμές κρίσης, οι εργαζόμενοι ανακαλύπτουν σε λίγες μέρες όσα δεν «έβλεπαν» δεκαετίες.

Ή εμείς ή η καπιταλιστική βαρβαρότητα. Δεν τους περιμένουμε, αγωνιζόμαστε!

Πέμπτη 6 Μάη στις 10 πμ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στο παλιό ΚΤΕΛ.

Το μήνυμα πρέπει να είναι σαφές: Το νομοσχέδιο Χατζηδάκη-Μητσοτάκη για ελαστικό 10ωρο, απλήρωτες υπερωρίες, ατομικές συμβάσεις, υποτίμηση της εργασίας και εξορισμό της απεργίας στη σφαίρα του αδυνάτου, δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί από το μαχόμενο εργατικό κίνημα με μία από τα ίδια. Δηλαδή μια απεργία για την τιμή των όπλων και... άντε γεια. Απεναντίας, πρέπει να ξεκινήσουμε αγώνα για να μην τολμήσει η κυβέρνηση να το κατεβάσει! Κι αν προχωρήσει, όπως είναι σε μεγάλο βαθμό υποχρεωμένη από τις δεσμεύσεις της στο κεφάλαιο και στον ΣΕΒ και από τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να υπάρξει τέτοια αντίδραση που να οδηγήσει στην ήττα του νομοσχεδίου και στον κλονισμό της κυβέρνησης. Δεν χωρούν μισόλογα:

Ή εμείς ή αυτοί. Ή ο κόσμος της εργασίας ή η βαρβαρότητα χωρίς τέλος του κεφαλαίου!

Εκεί που η κυβέρνηση είχε τον κόσμο ζαλισμένο και φοβισμένο με την πανδημία και λόγω της πολύμηνης συναίνεσης ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, ΕΛ. ΛΥΣΗ και «υπεύθυνης» ΓΣΕΕ, είχε περάσει ένα κλίμα «επιτυχίας», βρίσκεται σε μία φάση που η αμφισβήτηση μεγαλώνει, καθώς αποκαλύπτεται η εγκληματική της πολιτική... Η κυβέρνηση λοιπόν δεν είναι παντοδύναμη και βέβαια ο Χατζηδάκης δεν είναι... σούπερμαν.

Η μάχη για την εργασία πρέπει να αποτελέσει μάχη όλου του κόσμου της δουλειάς, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας που αναζητά κι αγωνιά για ζωή.

Τη μάχη αυτή δεν μπορούμε να τη δώσουμε παρέα με τον ξεφωνημένο αστικοποιημένο συνδικαλισμό. Δεν είναι τυχαίο πως η ανακοίνωση της ΓΣΕΕ για «απεργία» στις 4 Μάη για την Πρωτομαγιά ακούστηκε σαν ανακοίνωση κάποιας υποδιεύθυνσης του υπουργείου Εργασίας. Μόνο η κυβέρνηση ανταποκρίθηκε, που σε προφανή προσυνεννόηση, ανακήρυξε αργία την Τρίτη του Πάσχα. Η ηγεσία των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ στο Εργατικό Κέντρο Πρέβεζας ακολούθησε και ακολουθεί τη ΓΣΕΕ στο κατήφορο.

Τα μέλη της «συνέλευσης συντονισμού εργαζομένων-ανέργων Πρέβεζας» πρωτοστάτησαν στα πρωτοβάθμια σωματεία αλλά και στις διοικήσεις των δευτεροβάθμιων που συμμετέχουν (Εργατικό Κέντρο Πρέβεζας και Νομαρχιακό Τμήμα της ΑΔΕΔΥ) για να παρθούν απεργιακές αποφάσεις στις 6 Μάη. Πρόκειται για μια απεργία που πρέπει να γίνει σταθμός, καθώς θα αποτελέσει την πρώτη μαζική απάντηση στα σχέδια κυβέρνησης-κεφαλαίου-ΕΕ και ταυτόχρονα ζωντανεύει το μήνυμα της Πρωτομαγιάς. Έχει πολύ μεγάλη σημασία να δοθεί μια πρώτη πετυχημένη απάντηση στην κυβέρνηση.

Ο αγώνας αυτός δε θα αποτελέσει μια «εύκολη» υπόθεση. Κάθε άλλο. Ο συσχετισμός

παραμένει πολύ δύσκολος. Περισσότερο από τις κυβερνητικές ψευδολογίες ή ακόμα και από τα κλομπ της αστυνομίας βαραίνουν στις πλάτες των εργαζομένων η απειλή της ανεργίας, το άγχος της επιβίωσης, η μοναξιά του μικρο-καταναλωτή πλαστικών ονείρων, η κυριαρχία του ατομικού δρόμου και των αστικών ιδεολογημάτων. Αλλά σε στιγμές κρίσης, οι εργαζόμενοι ανακαλύπτουν σε λίγες μέρες όσα δεν «έβλεπαν» δεκαετίες.

Η προσπάθεια «διευθέτησης» του χρόνου εργασίας με ρευστοποίηση εργατικών κατακτήσεων και θωρο αποτελεί στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου εδώ και 30 χρόνια, καθώς οδηγεί σε εκμετάλλευση χωρίς όρια. Το στόχο του «υπολογισμού του χρόνου εργασίας σε ετήσια βάση» είχε θέσει η Σύνοδος Κορυφής της ΕΕ στις 10-11/12/1993 στην περιβόητη «Λευκή Βίβλο».

Από τότε η ΕΕ συστηματικά προωθεί την υλοποίησή της. Τη μνημονιακή περίοδο ψηφίστηκε ο νόμος 3986/11, που προέβλεπε την ευελιξία στο ωράριο, θέτοντας όμως σαν όρο τη συμφωνία σωματείου ή Ένωσης προσώπων, που θα μπορούσε να συγκεντρώσει η εργοδοσία.

Τον απαράδεκτο αυτό νόμο δεν κατήργησε ο ΣΥΡΙΖΑ, που βέβαια υμνεί την ΕΕ. Σήμερα η κυβέρνηση θέλει να απλοποιήσει τα πράγματα και να τα κάνει πιο βαθιά αντεργατικά: Πάμε σε ατομικές συμβάσεις, ούτε Ενώσεις προσώπων, ούτε σωματεία, ούτε τίποτα.

Ο καθένας μόνος του στη ζούγκλα λοιπόν... Μάλλον δεν έχουν καταλάβει ότι μας αγριεύουν έτσι!

Πρέπει να οργανώσουμε την αντεπίθεσή μας με πρόγραμμα αιτημάτων που να καλύπτουν τις κοινωνικές ανάγκες και τα ταξικά μας συμφέροντα. Δεν θα παλέψουμε για μια πιο «ανθρώπινη» βαρβαρότητα. Εμπνεόμαστε από το παρελθόν των σκληρών αγώνων και κατακτήσεων για το θωρο, ζούμε με το παρόν της καθημερινής αγωνίας για ζωή, με την απαίτηση για 6ωρο-30ωρο-5ήμερο σταθερό .

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ - ΑΝΕΡΓΩΝ ΠΡΕΒΕΖΑΣ